

मञ्जिका स्त्री मज्जि-एषु ल् टाप् अत एत्थम् । वेश्यायां
हारा ।

मञ्जिफला स्त्री मज्जिः मञ्जरी फले यस्याः । कदल्याम् तिका ।
मञ्जिष्ठा स्त्री अतिशयेन मञ्जीमती दृढम् मठपो बोधः ।
स्वनामख्यातः यां कतायाम् अमरः । "मञ्जिष्ठा मधुरा
तिक्ता कषया स्पर्शवर्णजम् । शुष्का विषक्षेत्री
शोथयोन्यलिकर्णहक् । रक्तातीसारकुष्ठान्विसर्पप्रण-
मेक्षुत्" भावप्र० । मञ्जिष्ठया रक्तम् अण् । माक्लिष्ठ
तत्कायेन रक्ते लि० ।

मञ्जिष्ठामेह पु० सुशुतोक्ते मेहभेदे तद्वत्त्वं ततोक्तं यथा
मेहतीत्यनुपक्ते "मञ्जिष्ठोदकप्रवाशं मञ्जिष्ठामेही" ।

मञ्जिष्ठाराग पु० मञ्जिष्ठेव रागः । "मञ्जिष्ठारागमाकुलं
यस्यापैत्यतिगोभते" सा०द० उक्ते पूर्यहारागभेदे ।

मञ्जीर न० मनुज-ध्वनौ ईरन् । तुपूरे अमरः । "मञ्जु-
मांसमञ्जीरे कवगम्भीरे" इति सा०१०प० । २दधिमन्धन-
दण्डवन्धनौ पु० तेभ्यः

मञ्जीरक पु० मञ्जीर इव कावति शब्दावते कै-क । तुपूर-
ध्वनित्वध्वनियुते ततः शिवा० कवत्वे अण् । मञ्जीर
तदपत्ते पुंस्त्री० । [मञ्जु च तद्वति लि० ।

मञ्जु, लि० मनुज-उन् । मनोहरे अमरः । सिध्दा०कच् ।
मञ्जु, केशिन् पु० कर्म प्राशस्ये इति । श्रीकश्ये हला०
२सुन्दरकेषुयुते लि० स्त्रियां ङीप् । [लि० ।

मञ्जु, गमना स्त्री इव० । १कृष्णं राजनि० २सुन्दरगतिर्युते
मञ्जु, गोप पु० तन्तोक्ते । उपास्यदेवभेदे तन्त्रसारे दृश्यम् ।
२पूर्वजिनभेदे तिका० । कर्म० । १मनोहरशब्दे पु० ।

मञ्जु, पाठक पुंस्त्री० मञ्जु पठति पठ-एषु ल् । १शुक्लणे
राजनि० स्त्रियां क्रांतितात् ङीप् । २मनोहरपाठके लि०
मञ्जु, प्राण पु० इव० । चतुर्ष्वे ब्रह्मणि जटा० सर्वव्यापि-
त्वेन विधाटप्राणस्य महाप्राणत्वात् तस्य तथात्वम् ।

मञ्जु, भद्र पु० जिनभेदे तिका० ।

मञ्जु, भाषिन् लि० मञ्जु भाषते माष-णिनि । १सुन्दरभा-
षके स्त्रियां ङीप् वा च "मज्जालगो भवति मञ्जु-
भाषिणी" ह०र० उक्ते २त्वयोदशाक्षरपादके बन्दोभेदे ।

मञ्जु, ल लि० मनुज-सिध्दा० लच् मज्जि-उलच् वा । १मनो-
हरे शक्तिश्ले मेदि० श्यवले न० विश्वः । २जवरहृदये
पुंस्त्री० मेदि० स्त्रियां ङीप् । [सुन्दरजीके लि० ।

मञ्जु, यी पु० इव० । १पञ्जु, गोपे २पूर्वजिनभेदे तिका० ।

मञ्जु, हासिनी स्त्री "जतो सजो गो भवति मञ्जु, हासिनी"

ह०र०टी०उक्ते १त्वयोदशाक्षरपादके २बन्दोभेदे । १सु-
न्दरहासयुते लि० ।

मञ्जु, षा स्त्री मनुज अवनु (पेटरा) । पेटिकायाम् अमरः ।
२मञ्जिष्ठायाञ्च राजनि० ३पाषाणे कण० को० ।

मठ बादे भा०प०सक०सेट् । मठति अमठीत् अमाठीन् मेठत् ।
मठची स्त्री मट-वा०मचि ङीप् । १पाषाणहटी "मठचीहतेषु
कुक्षु" बन्दोग्यश्रुतिः । २रक्तवर्णकुक्षुभेदे गोविन्दः ।

मठस्फटि पु० दर्पारभो जटा० । [अमाठीत् मेठत् ।

मठ वासे अक०सर्दने सक० भा० पर० सेट् । मठति अमठीत्-

मठ आध्याने आ०सक०सेट् इदित् । मण्डते अमण्डित् ।

मठ पुंन० अर्द्धचां मठल्ल मठ-मज्जे क । १आत्माद्याशये
२देवागारे अमरः । मठप्रतिष्ठातृत्वे तत्प्रतिष्ठाविधि-
ईदृशः । देवदृश्यन्दे चाल् दृश्यम् । १गन्तीरके हारा०

मठर पु० मठ-अरन् । १सुनिभेदे २शौण्डे लि० कञ्चवत् ।
राजद०परनिपातः राजमठरः । गगां वञ्च् । माठर्थं
तन्मुररपत्ते पुंस्त्री०स्त्रियां ङीप् यनोपः । शौण्डार्थ-
मस्त्रापत्ते विदा० अण् । माठर तदपत्ते पुंस्त्री० ।

मड मोदे पु०उभ०सक०सेट् इदित् । मण्डयति-ते अमम-
ण्डत् त । विभागे भा० आ०क० । मण्डते ।

मड भूषणे भुरा०उभ०पत्ते भा०पर०सक०सेट् इदित् । मण्ड-
यति ते मण्डयति अममण्डत्-त अममण्डात् । [जटा० ।

मडक पु० मडि-कुन् प्रयो० तलोपः । धान्यभेदे (मेहुवा)

मडर पु० मडि-वा० अरन् प्रयो० मणोपः । शिल्पिभेदे
कन्याशब्दे परे अस्याद्युदात्तता ।

मडार पु० मडि-वा० अरन् प्रयो० । भूषके ततः चतु-
रथ्यां प्रगद्या०अण् । माडार्थं तेन निर्हत्तादौ लि० ।

मड्ड पु० मञ्जन्ति अन्ये शब्दा अल्ल मञ्जन्-उन् प्रयो० ।
याद्यभेदे अमरः स्त्राये क मड्डुक तत्तार्थे । मड्डुक-
तवादनं शिल्पमड्ड वा ठक् पत्ते अण् । माड्डुकिठ
माड्डुत्त तदादनशिल्पयुते लि० । [भवीत् मेणतः ।

मण अथ्यक्तशब्दे भा०प०सक०सेट् । मणति अमाणीत् अ-

मणि(स्त्री) पुंस्त्री० मण-इन् स्त्रीत्वपत्ते वा ङीप् । स-

त्तादौ रले "मणिरत्नं वरं गीतं कषायं स्वाडु लेखनम् ।

चक्षुष्यं धारयात्तन् पाषाणस्त्रीविनाशनम्" राजवल्लभः ।

"मणिहारारुचिरामणीयकमिति" "मृदनीकमणी-

वद्वत्तिमेति च" नैषधम् । २मृदमयपात्रभेदे अकिञ्जरे

(जाला) शिल्पाये ३नागभेदे जटा० ४मणिवन्धे तेमच०

स्त्राये कषायां कन् वा । मणिक्त मणिक्तारे न०प्रवरः ।